

BURSA TABİP ODASI

0224 453 52 10

    /BursaTabip

www.bto.org.tr

bto@bto.org.tr

Odunluk Mh. Akademi Cad,
No :8, a2 blok, 16265 Nilüfer

**SAĞLIKTA
ŞİDDETE
SON!**

BİZ HEKİMLER, DİYORUZ Kİ;

"PRIMUM NON NOCERE"
"ÖNCE ZARAR VERME"

Biz yemin ettik, önce zarar verme!
Dedik.

Hekimler sağlık sisteminin kurbanı değildir!
Göze göz dişe diş istemiyoruz!
Adalet düellosu istemiyoruz!
İntikam istemiyoruz!

Hekimler öldürülmesin istiyoruz!

Sağlıkta şiddet ne zaman başladı, nasıl arttı,
niye arttı?
Bilmek istiyoruz!

Şiddeti caydırıcı yasalar çıkarılsın!

İntikam değil, kin değil istediğimiz, hekimler öldürülmesin!

Koruyucu önlemler dedik,
Diyoruz!
Koruyucu hekimlik dedik,
Diyoruz!
"Sağlıkta dönüşüm çıkmaz yoldur" dedik,
Diyoruz!

Mesleğimizi tükenerek değil, keyif alarak yapmak istiyoruz!

**Sesimizi Duyun,
Haykırıyoruz!**

"ŞİDDETİ HEP BİRLİKTE DURDURALIM"

Her yıl katlanarak artan "Sağlıkta Şiddet" için çok şey söylendi, fakat çözüm için hiçbir şey yapılmadı. Geldiğimiz aşamada bu sorun ısrarla görmezden gelinmekte ve faillere caydırıcı cezalar verilmemektedir. Meslekî değerlerimizin, saygınlığımızın, can güvenliğimizin korunması için birlik olmaktan başka çaremiz yoktur. Bu sürecin, meşru bir mücadele şeklinde olması gerektiği açıktır. Artık dövülmeyi, öldürülmeyi ve intihar ettirilmeyi beklemeden insiyatifi ele almanın vakti gelmiştir.

12 Eylül 1980 Anayasası ile başlayan ve Genel Sağlık Sigortası kurmak, hizmet sunumunu özele devretmek gibi anayasal olarak dayatılan uygulama kılavuzunun hayata geçirilerek kamusal sağlık hakkının gasp edilme sürecinde geldiğimiz nokta; sağlık ticareti için işlenen bebek cinayetleridir. Son 20 yılda Türkiye'de şiddet olayları önceki yıllara oranla belirgin şekilde artmıştır. Sadece hekimlere karşı değil, öğretmenlere, öğrencilere, kadınlara, çocuklara, hayvanlara, doğaya karşı şiddet tepeden aşağılara yayılmakta, dildeki şiddet ile el ele, kol kola, yumruklara ve tekmelelere sokulmaktadır. Sağlıkta şiddetin toplumun her kesiminde yükselen şiddet ve saldırganlığın bir parçası ve sonucu olduğunu biliyoruz, fakat sağlık alanında karşı karşıya kalınan şiddet diğer iş kollarında maruz kalınan şiddete göre 16 kat fazladır.

Neden mi?

1. Sağlıkta dönüşüm ve piyasalaşma süreci sonucunda sağlık hizmetleri artık birer tüketim nesnesine dönüştürülmüştür.
2. Sağlıkta piyasalaştırılması için kamusal nitelikli sağlık hizmeti sunumu yetersiz bırakılmış, koruyucu sağlık hizmetleri ve halk sağlığı konusundaki hassasiyet tümüyle terk edilmiştir.
3. Hastalıkların büyük bölümünün sebebi olan çevre kirliliği, zorunlu aşı uygulaması ve sağlıklı konut, temiz su ve sağlıklı gıda gibi sağlığın sosyal belirleyicileri kamusal denetimden geçmemekte, gıda güvenliğini tehlikeye atan, kontrolsüz sanayi atıkları gibi hava ve su kirliliği oluşturan biyolojik, kimyasal ve fiziksel etmenler denetlenmemekte, hıfzıssıhha enstitüsü ve verem savaş dernekleri ya kapatılmakta, ya sayıları azaltılmakta, göçmen ve mülteci halkların sağlık denetimine tabi tutulmadan sınırlarımızdan geçerek ülkeye kabul edilmesi yıllardır kamusal sağlık alanında elde ettiğimiz kazanımlarımızı bir çırpıda yerle bir etmekte, kızamık vb. çocuk hastalıkları ve verem inanılmayacak ölçüde yeniden hortlamaktadır.
4. Sağlıkta özelleştirilme uygulamalarının yol açtığı tüm bu olumsuzlukların tek sebebi ise sağlık çalışanları olarak gösterilmekte, hekim, yardımcı sağlık personeli ve hasta birer hasım olarak karşı karşıya getirilmektedir.
5. Sağlık çalışanlarına şiddet uygulayan faillere caydırıcı cezalar verilmemektedir.
6. Sağlık ile ilgili sorunlar, tüketici mahkemesinde bir meta konumuna getirilmiştir.
7. Tüm bunlar yapılırken hekimler meslekî değerlerine ve Hipokrat yemine aykırı olan performans sistemine mahkûm edilmekte, insanlık dışı uzun mesailere ve bir insanın kaldıracabileceğinden kat be kat iş yüküne zorlanmakta, buna karşılık maaşları parça parça ödenmekte ve emekliliğe yansıtılmaktadır. Sağlık emekçileri üzerindeki baskı, mobbing, uzun ve yoğun çalışma saatleri, tükenmişlik artık hayatlarımıza kastetmektedir.
8. Sermayenin yararına hizmet etmek için 'girişimci hekimlik' zorlanmakta ve tüm bunların hepsini açıklayacak şekilde hayat medikalize edilmekte, tıbbi olmayan konular tıbbin alanına sokulmakta; meydan, modern tıptan uzakta, sülük gibi, hacamat gibi "kocakarı" yöntemlerine başvuran ve cahil kimseleri sömüren şarlatanlara bırakılmakta; bunlara hiçbir şekilde müdahale edilmemekte, engelleyici yaptırımlar uygulanmamaktadır.
9. Sağlık çalışanlarının emek gücü sonuna kadar sömürülürken, sağlık sermayesi için birer ticarethane gibi işletilen sistemin bütün sorumluluğu yasal olarak hekimlerin üstüne yıkılmaktadır.

Şimdi!

Biz Cumhuriyet değerlerine sahip çağdaş hekimler, sağlık alanında yaşanan her sorunda günah keçisi olarak öne sürülmeye, canımıza kast edenlerin karşısında hedef tahtasının ortasına yerleştirilmeye ve kurban edilmeye itiraz ediyoruz!

Siyasi karar alıcılara, uygulayıcılara ve toplumun bütün kesimlerine çağrı yapıyoruz!

Gelin beraberce sağlık sorunlarını, sağlıksızlık yaratan bu sistemi değiştirmenin yöntemlerini konuşalım.

Sağlıkta şiddete, kadına, hayvana ve her tür toplumsal şiddete dur demek için buradayız!

"Şiddeti Hep Birlikte Durduralım"

(BTO Sağlık Politikaları Komisyonu)

YERE BAKALIM, HEP BERABER ÜZÜLEBİLİRİZ...

1988'den sonra günümüze dek çok sayıda hekim ağır çalışma koşullarına dayanamayarak ya intihar etti, ya mesleği bıraktı ya da yurt dışına göçtü. Bir kısmı da iş yerlerinde, evlerinde, arabalarında, çoğunlukla hasta yakınları tarafından çeşitli biçimlerde uygulanan şiddet sonucu öldürüldü, sağlıkta şiddet sıradanlaştı.

Anılarına saygı ile...

DOÇ. DR. EDİP UĞURCAN KÜRKÜ
21 Temmuz 1988

Kalp cerrahisi. 1988 'de, bir hastasının ameliyattan bir hafta sonra hayatını kaybetmesi üzerine hastanın kayınbiraderi tarafından öldürüldü. Anısına Türk Kalp Vakfı tarafından her yıl kardiyoloji alanında Doç. Dr. Edip Kürklü ödülü verilmektedir.

"Orada ne işi var?"

"Başka yerde ne işi var?"

"Yolu düşünmeden edemiyorum. Otomobillerde türlü türlü adam var"

"Sonsuz tehlikelerle dolu, açık yol"

Bilemezdi yola çıktığında, yol uzundu fakat o direnmişti, çünkü sonu aydınlık olacaktı...

Sonunda şimdi belki dağlarda tek başına meydan okuyordur soğuğa.

Bizlerse kıpkırmızı seslerimizle durmadan bağıriyoruz ardından, dizlerimize vura vura dövünüyoruz: "Neden vurdunuz onu? Biz tanrı değiliz ki!"

Bu bir gelgit, ama doğal değil. "Doktorların eli hastanın cebinde", "Paracı doktorlar gürültü yapıyor"; gelgiti oluşturan da buna benzer sözler ve hakaretler.

Ve sonuçta:

"Yaşam durmadan geri çekiliyor"

Biz ne diyebiliriz?

Toza soralım...

PROF. DR. GÖKSEL KALAYCI
11 Kasım 2005

Göğüs cerrahisi, 11 Kasım 2005 Cuma günü sabahı, Çapa Tıp fakültesinin otoparkında, ameliyat sonrasında ölen bir hastasının yakını tarafından öldürüldü.

Saat 8. Gong çalar.
Sessizlik.

"Kim bilebilir elveda derken nasıl bir ayrılığın bizi beklediğini"

Toza soralım...

UZM. DR. ALİ MENEKEŞ
04 Şubat 2008

Giresun'da Göğüs hastalıkları hastanesinde görev yapmaktaydı. 15 Ocak 2008 tarihinde bir hastası tarafından öldürüldü, 4 Şubatta hayatını kaybetti.

"...Cennet
Alabildiğine yüksek, karmaşık..."

Sandra Penna'nın Şiirler kitabından bu alıntı ile başlıyordu *Arturo'nun* Adası. Ben hâlen hayattayım ve bulutlu, koyu bir pazar ikindisinde, kitabım kucağımda, oturuyorum. Birden aklıma geliyor, 15 Ocak yaklaşıyor diyorum ve bizim bir ölümümüz olacaktı. 2008 'in üzerinden 17 sene geçmiş. Öldüğünde 51 yaşındaydı. Çember kapandı. O sabah ne oldu dünyanın başka yerlerinde kim bilir. Belki "*siyahlı grili tüyleriyle bir baykuş bir şeyler sezdi. Belki altın rengi kocaman gözleriyle kendi kanadını yoldu, kanattı belki. Gözleri kızardı. Başını eğdi ve baktı*". Baktığı yerde kışın ilk ayı, koyu bulutları alçalmış kar topluyordu...

Toza soralım...

UZM. DR. ERSİN ASLAN
17 Nisan 2012

Gaziantep 'te bir hastanede Göğüs cerrahisi uzmanı idi. Ölen bir hastasının 17 yaşındaki torunu tarafından öldürüldüğünde otuz yaşında idi.

Bir çocuğu olacaktı ve daha yaşasaydı olacak çocukları, belki buzlu su yosunu kümeleri gösterecekti, yıldız çiçekleri, meyvelerle dolu bahçeler, ince kanatlı yusufçuklar, rengarenk evler, kır manzaraları, kayıklar gösterecekti evlatlarına, bir Ladin ağacının içinden yavru ispinozların ötüşü gelecekti kulaklarına, sevgisinin bir parçasını yanında taşıyacaktı çocukları, ona güveneceklerdi, babalarına güvenmeleri kendilerine güvenmeleri ve kendilerini sevmeleri demektir. Kendilerini severlerse diğer insanları, özgürlüğü de severlerdi, yavru leoparları da, bodur ağaçları da severlerdi, zorbalıktan uzak dururlardı. Şimdi kim bilir neredeler...

Toza soralım...

DR. MELİKE ERDEM
30 Kasım 2012

Acil polikliniği içindeki "Yeşil" alana başvuran bir hastasının şikâyeti ile ilgili olarak idarenin açtığı soruşturma sonrasında bunalıma girerek intihar eden acil tıp asistanı genç bir hekim.

Yere bakalım, hep beraber üzülebiliriz...

Nefesini duyuyorum, yaşıyor hâlâ. Ve o kısacık anda kanadını yerde sürükleyen kuşun korkusunu öğreniyor. Eksik taşın yerini de. Dilsiz bırakıyor gökyüzünden yere doğru bu kanatsız uçuş, sonra yeryüzünden göğe doğru... Hep birlikte göğe bakalım, üzülebiliriz... Göz bebeklerimizde nefes alıp veriyor bu birden bire, bu birden bire çok yükselen, bütün bedenimizi yapışkan, bulaşıcı bir sıvı gibi kaplayan, kirlenen, yayılan, havaya, suya, toprağa karışan büyük keder. Ölüm diyoruz üzüntünün bunca yoğununa, bizi arkamızdan itiveren, hiç düşünmeden öteyi beriyi, ilk önce de kendimizi, daha önümüzdeki güzel yılları, o sarı patıkayı, yokuş yukarı bir koşudayızdır, ceviz yaprağı kokuyordur yollar, azıcık dururuz "*dünyaya katkımız bir ebru vurgusu*"dur, sessizliğe bir saygı duruşu, bir şiir okuyuşu, "Ah, kimselerin vakti yok durup ince şeyleri anlamaya/ Kalın fırçalarını kullanarak geçiyorlar/Evler, çocuklar, mezarlar çizerek dünyaya"

Toza soralım...

UZM. DR. KAMİL FURTUN
29 Mayıs 2015

Samsun Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Hastanesi'nde görev yapan bir göğüs cerrahiydi. Hastane koridorunda öldürüldüğünde 56 yaşında idi.

Taze yeşilliklerin boy verdiği, yer yer soluk sarı, çıtırtılı, gevrek ve ılık ilkyaz bir başlangıca değil bir sona, daha doğrusu birisinin sonuna yakalandığını silah sesini duyunca anladı. İkinci vakti ve hava çok güzeldi.

Mayıs sonu ile sonsuza dek buluşmadan evvel denizde yassı bir taşı sekiz-on defa sektirmişti, mutlu etmişti bu onu. Sonrasında buradan on yıl uzakta, saplanıp kaldı, panoya iğnelenmişti bir yusufluk ya da çerçevenip duvara asılmıştı bir yavru ispinoz. Kanadından kan damladı. Eşiği gösterdi. Böyle olabiliirdi, buradan başlayabilirdi ölüm ve "görünüşü korkunç olmalıydı". "Durmaksızın durmak gibiydi." Kim bilir o sırada ne yapıyorduk biz, neredeydik, kaç yaşındaydık, düşünmemiz, hatırlamamız gerekir. Ama, o, ölmekteyken elli altı yaşındaydı. Yeni çiçeklenmiş bir badem ağacına takılı kaldı beyaz önlüğü. Yaz kapısı, yas kapısı oldu.

"Kader mi bu, yoksa kaderimiz üzerindeki denetimi kaybetmek mi?"

Toza soralım...

DR. ABDULLAH BİROĞUL
2 Eylül 2015

Diyarbakır'da PKK'lıların aracına açtığı ateş sonucu hayatını kaybetti.

"Ailem, annem-babam, tutunabileceğim her şey, bütün dünya, benim için çok erkenden karanlığa gömüldü, basitçe bir gecede karanlığın içinde kayboldu, gözümünden uzaklaştı, ya da ben onlardan uzaklaştım." Biz de her hekim arkadaşımız öldürüldüğünde onların ve kendimizin, yani arkada kalanların ağzından duyabilirdik, duyabiliriz bu sözleri. Çünkü karanlığa gömülmek, hem de erkenden ölümler birileri, hem ölenler ve hem de arkasında kalanlar için basitçe bir karanlığa gömülmektir. Bir ölüm sadece bir kişinin ölmesinden ibaret değildir.

"karanlığın ortasında böyle iyiyiz/ geride bıraktığımız hayatla/baş başa konuşuyoruz (...) karanlığın ortasında böyle iyiyiz/ ben, ben, ben ve biz"

Toza soralım...

UZM. DR. AYNUR DAĞDEMİR
19 Kasım 2015

Çalıştığı hastanede, sekreterinin eski kocası tarafından öldürüldü.

Hafıza boyalı bir parmak olmuş bir yere, bir tarihe işaret ediyor. Oraya bakıyorum 19 Kasım 2015. Sıradan bir çarşamba. Bu sabah da çalar saatin alarmı saat 7'de çalar. Çaydanlıktaki su kaynar. Çatallar ve kaşıklar ve bıçaklar üstlerine vazife olan her zamanki işleri, peynir kesmeleri, domates doğramaları, yemeleri, içmeleri. Kapıyı açınca yüzüne vuran her günkü sabah soğuğu, sonra biliyor ki, bu hiç şaşmaz silik öğlen, renksiz hastane koridorları. Sedyelerin gıcırtılı sesleri, hastaların inlemeleri, doğum sancıları. Bu sıradan yaşam hep böyle gidecek sanırsın, oysa akşam olmadan zaman duracak. Bunu o sırada bilmiyor. Sonra o değil ama biz, arkada kalanlar, şaşkınlıkla bakacağız olanlara ve "Ölüm diyeceğiz içini dolduramadığımız her boşluğa".

Şimdide bir ortaçağ bataklığı. Köprüler, cadı kazanları, meydanlar, cilalı taş devrinin hemen ertesi: "ya benimsin, ya toprağın".

Arkada kalansa bir anne:

"Ben seni çiçek satarak büyüttüm, nereye gidiyorsun yavrum?"

Toza soralım...

DR. HÜSEYİN AĞIR
29 Mart 2017

Aksaray ilinin Eski ilçesinde, birlikte çalıştığı ebeinin kocası tarafından öldürüldü.

Bembeyaz Türkiye haritasının ortasında durmaksızın atan kırmızı bir kalp var. Zivanadan çıkmak mı denir bu akıl almazlığın adına? Durmadan tehdit edilmekteydi, bunun üzerine yargıya da başvurmuştu, ama yargı onu koruyamadı. Koruyamadı!. Öldürülmüş ama öldürüldükleri yerde hâlâ atmakta olan kıpkırmızı kalpleriyle hekimler korusu hep bir ağızdan haykırıyor:

Koruyamadı! Koruyamadı!

Eski kaynaklarda "*Eski il*". Tuz gölüne yakın bir mevkîde. Doktorun ölümünün ardından konuşmalar yapılıyor, duyuyor musunuz. Sekiz yıl öteden kulağımıza çalınan şu ses; vali konuşuyor, derin üzüntü içinde olduğunu bildiriyor, başsağlığı diliyor. Oysa ki doktorun "*yüzünde iki küçük saldırgan alev yandı, kulakları kıpkırmızı kesildi*". Sonra çok uzaklara gitti, çoluğunu çocuğunu, evini barkını, işini gücünü bırakarak tek başına, çok uzaklara. "*Birçok sesin ölüm! ölüm! diye bağırdığı gürültülü bir tiyatro sahnesi*", oyun ise temsili değil, sanki bir vahşet tiyatrosu, öyle değil mi?.

Toza soralım...

DR.ECE CEYDA GÜDEMEK
30 Ekim 2017

Adana Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Balcalı Hastanesi'nde görev yapan 28 yaşındaki pediatri asistanı, ağır çalışma koşullarına ve çalıştığı ortamdaki baskılara dayanamayarak intihar etti.

Yan daireden kahkahalar, kaşıkların, çatalların, tokuşturulan cam bardakların tiz sesleri duyuluyordu. Bir pencere açılıp kapanıyor bir başkası balkona çıkıyor, insanlar gülüyordu. Sonra kalkıp birisi mutfağa geçiyor. Bir yaş günü partisi olmalı. Sokaklarda ambulans sirenlerinin canhıraş sesi. Bir duvarda patlayan cam şişe. Onların evi ise sessiz. Annesi ve babası çoktan uyumuşlar. Onunsa gözlerine uyku girmiyor. Kederden kalbi ağrıyor, içi daralıyor. Derin derin nefes alıp veriyor, yorgunluktan gözleri kan çanağına dönmüş. Artık bir an önce uyuması gerek, çünkü yarın yine aynı koşturmaca bekliyor onu. Bebeklerin pembe topukları da, melek yüzleri de avutamıyor onu. Annesine bir mektup bırakıyor. "*Üzülme*", "*benden sonra belki bazı şeyler düzelir*" diyor. Biliyor ki en çok annesinin canı yanacak. Kalbi ağrıyacak. Gözlerinde küçük cam parçaları. Binlerce kum tanesi. Keşke serin bir sonbahar yağmur yağsaydı o uçarken. Zaman yavaşlamıştı, ağırlaşmıştı. Küçük bir kızdı, sek sek oynuyordu bir yaz ikindisinde. Elinde beyaz tebeşir, kara tahtanın önündeydi. Bilemiyordu sorunun cevabını; Mâverâün-nehir nereye dökülür? Yıkansa, yunsa, uyansaydı bu karabasandan:yanından geçenler hiçbir duygusallık göstermeyen maske yüzleriyle ona bakmadan geçip gittiler, beyaz yüzler... Sırtına dostça dokunansa, sokağın kaldırım taşlarıyla, yağmurun eli. Ona saygı duymayan insanlardan daha iyiydi böylesi, yağmurun ve taşların dostluğunda "*yüzmeye çalışmak daha iyiydi*".

Toza soralım...

Dr. SAİD BERİLGİN
24 Mayıs 2017

Elazığ'da Fırat Üniversitesi Hastanesi Başhekimisi Prof. Dr. Muhammed Said Berilgen makamında bir saldırı sonucu hayatını kaybetti.

Zaman düz bir çizgide akmadı, söylendiği gibi olmadı hiç bir zaman. O bir bulamaç, o bir sarmal, o bir kara delik, içinde benden dolayı, benim diklenmemden, ayakta durmadan, çıkıntılık yapmamdan dolayı bir şimdi var, yürüyorum ileriye, geleceğe ekliyorum o şimdiyi; adı yarın oluyor. Bir anı yüzümü eskiye döndürüyor, o yüze bakıyorum.

Var mı bunun bir anlamı?

Toza soralım...

DR. FİKRET HACIOSMAN
02 Ekim 2018

Salı günü öğle saatlerinde, görevi başında iken öldürüldü. Meslektaşımız yapılan tıbbi müdahalelere rağmen kurtarılamamış ve aynı gece saat 21.55'te hayatını kaybetmişti.

Bir sonbahar günü, Yeni Kanarya Mezarlığı. Çok iyi hatırlıyorum. Ellerimizde pankartlar, beyaz ön-lüklerimizin sırtında kanlı avuç içleri, parklarda yatıp kalkmıştık. Bu son olsun demiştik. Olmadı. Çaresizce duruyor ve düşünüyorum, o ölümler, mesela bu yedi yıl önceki, şaşırmıştık, üzülmüştük, ama ben kendi adıma hissedememişim acısını, bu ölümlerin yüreğe oturması için soğuması gerekiyor.

Şimdi şimdi, daha yenilerde gelip oturuyor göğsümün üzerine kış renginde ağır bir kuş. Ansızın anladım ki diyor bir kitapta bir ressam ansızın anladım ki: *"hayır, bu duvarı aşamayacağım!"*. Peki ben nasıl aşacağım bu ölümden örülmüş duvarları, nasıl eskisi gibi, gelecek güzel günlere inanan, mutlu, iyimser bir kadın olacağım yeniden. *"Zamanım geçip gitti"* diyor ressam. Benim de geçip gitti. Şimdiyse meslektaşlarımdan bir hiç uğruna öldürülmeleri, sahip olmak istemediğim bir zaman hissi yaratıyor bende.

Henüz geçmediğim bir yol var mı?

Toza soralım...

DR. KAAAN EROL
11 Ekim 2019

İstanbul Metin Sabancı Baltalimanı Kemik Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nden Dr. Kaan Erol, Cuma günü sabaha karşı nöbeti esnasında, kıdemsiz bir başka asistan doktor tarafından öldürüldü.

Sokaklar gecenin bu vaktinde sakin, evlerin ışıkları kapanmış, arada bir sokağın ıslak kaldırım taşlarından yankılanan ayak sesleri, sen nöbettesin. Kapı hafifçe aralandığı sırada gördüğün son yüz onun yüzü:

"Herkese bir bakışı var ölümün"

Toz soralım...

DR. EKREM KARAKAYA
06 Temmuz 2022

Konya'nın Karatay ilçesinde Konya şehir hastanesinde kardiyoloji uzmanı Dr. Ekrem Karakaya bir hasta yakını tarafından öldürüldü.

Gazetelerde çocuklarının doğum gününde çekilmiş bir fotoğraf. Yan tarafta bir koltukta huzur içinde oturuyor. Masada mumlara üfleyen iki küçük kız çocuğuna bakıyor gülerek. O an bir fotoğraf karesinde donmuş. Şu an fotoğrafa eğilip dikkatle bakan bendeki ise duygu soğukluğu. Sindirilmiş kafaların, neden sonuç ilişkisi kuramayanların, bazı insanların kompleksleri, ne desem bilemiyorum ki. Dile gelemiyorsa mantıkdışı olan, susmalısın. Süslü şeyler yazılamayacak. Her şey dehşet verici. Çok şey istemiyordum ki. Dünya çapında ün, şan, şöhrat, para; bunların hiç birisi; onların sağlıklı büyüdüklerini, mutlu birer kadın olduklarını görmek dışında, hiçbir şey.

Toza soralım...

DR. MELEK BAĞÇE
13 Haziran 2023

Antalya'nın Alanya ilçesinde, çalıştığı sağlık ocağında, boşanma aşamasındaki eşi tarafından öldürüldü.

Aşk olmayan bir aşk. Küçük bir çocuk geride kalan; kimin umurunda?. Ben de hep korkardım çocukken, şimdi de kokuyorum o ayrı, ama çocuklukta annesiz kalmaya karşı duyulan korku daha başka, daha yoğun ve içimde karanlık bir köşede sinmiş, duruyor halâ. O küçük çocuk annesini ve babasını hatırlayamıyor. Onların yaşamı bir zamanlar soğuk ay ışığında, yavaşça, hışırtıyla geri çekilen sular gibi olsa da, yaşamak buz dağının altındaki görünmez koyu bir güç olarak duruyor. Şimdi bu masanın başında bunları yazarken o küçük çocuk bugün de halâ çok küçük, büyüyemez ki annesinin şifa dağıtan elleri başını okşamadan, annesinin eli yanında olmadan. Ölüm kahverengi buruşuk bir kâğıt gibi sarmalamış onları, topaklanmış otlar, lif lif olmuş erimiş yapraklar, yer altında türlü cinayet hikâyeleri, korkunç şeyler. Bilmesin bunları. Görmesin.

Dar alanlardan genişlere, karanlık odalara doluyor kelebekler.

Hızlı hızlı, nereye böyle?

Toza soralım...

Toz bilir, şair de onun bildiğini söyler,

"dünün tozundandır bugünkü çamur"

Not:

Dramatik Metinler: Dr. Zehra Betül Yazıcı,

Redaksiyon: Dr. Burhanettin Kaya

Görseller: Chat GPT,

Tasarım: Ceren İskitoğlu

Tırnak içindeki alıntılar ve tarihe düşülmüş notlar: 1988 İstanbul Tabip Odası Başkanı Prof. Dr. Gencay Gürsoy: ; "Rizikosu sıfır olan hiçbir meslek grubu yok. Sağlık sistemindeki her sıkıntıdan hekim sorumlu tutuluyor. Bazen hasta yakınları bizi Tanrı yerine koyuyor. Biz Tanrı değiliz. "

John Fante; *Toza Sor*, Rachel Cusk; *Diğer Ev*.

Thomas Bernhard; *Don*, Patrick White; *Yaşayan Ölüler*. Tarjei Vesaas; *Buz Sarayı*, Elsa Morante; *Arturo'nun Adası*.

Şiirlerden alıntılanan dizeler; Turgut Uyar, Ece Ayhan, Gülten Akın, Metin Cengiz, Nuri Demirci, Halide Yıldırım, Zehra Betül, Ataol Behramoğlu, Sandra Penna, Cesare Pavese